

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Twierdza Kołobrzeg

czas trwania: 5 godzin, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
średnia

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Kołobrzeg od najwcześniejszych czasów był bardzo ważnym strategicznie miejscem. Walki o to miasto toczył Bolesław I Chrobry, który założył w mieście biskupstwo. Pomorzanie bardzo cenili sobie niezależność tak, że Bolesław III Krzywousty ponownie zajął Kołobrzeg i całe pomorze zachodnie.

Średniowieczny Kołobrzeg był otoczony murami miejskimi. Linię tych murów wyznaczają dzisiaj kilkunastopiętrowe bloki wokół rynku. Po lokacji miasta bliżej morza i zasiedleniu go przez kolonistów niemieckich, a także przez silne separatystyczne dążenia pomorza zachodniego i rozbitcie dzielnicowe, cały region odłączył się od Polski. W 1653 miasto przejęli brandenburczycy, którzy natychmiast zamienili je w twierdzę. W roku 1761 podczas wojny siedmioletniej miasto zajęli Rosjanie. W roku 1807 Twierdzę Kołobrzeg bezskutecznie oblegali Francuzi.

Kołobrzeg był jednym z nielicznych miast państwa pruskiego, które oparły się Napoleonowi. Kolejny, najbardziej tragiczny, czas wojny przypada na II wojnę światową. Dobrze umocniony Kołobrzeg długo się bronił i w wyniku tej obrony został w ogromnej większości zniszczony. Trasa zawiera dwa pomniki poświęcone żołnierzom walczącym o zdobycie Kołobrzegu.

Program wycieczki

Kołobrzeg Gotycka Baszta Prochowa z resztą muru obronnego (XV/XVI w.)

Gotycka Baszta Prochowa z resztą muru obronnego (XV/XVI w., przebudowana 1960). Nazwa Baszta Prochowa powstała po 1945 r. W rzeczywistości ta jedyna, zachowana do dzisiaj baszta była basztą lontową. Rzeczywista baszta prochowa była okrągłym budynkiem (prawdopodobnie) i znajdowała się gdzieś u zbiegu ulicy Kągatedralnej i Rzecznej. Podobno prawdziwa Baszta Prochowa spłonęła 3 maja 1657 r, a raczej wybuchła, gdy uderzył w nią piorun. Eksplozja podobno była straszna, a baszty prochowej nie odbudowano, gdyż już wtedy w mieście powstały nowożytnie fortyfikacje, a po 1945 r Basztę Lontową przezowano niesłusznie Prochową.

54°10'39"N 15°34'36"E | na mapie:A

Kołobrzeg Reduta Bagienna

Reduta zbudowana w latach 1770-1774 na Wyspie Solnej w celu obrony portu. Miała kształt pięcioboczny, otoczona była fosą, wałem ziemnym i ceglany murem od strony miasta. Wszystkie budynki przykryte były ziemią i posiadały otwory strzelnicze oraz dwa otwory do dział. Przed wzmocnioną okuciami drewnianą bramą znajdował się zwodzony most. Do roku 1945 nazywana była Redutą Schilla.

54°10'46"N 15°33'37"E | na mapie:C

Kołobrzeg Reduta Solna

Reduta wzniesiona została w czasie ostatniej modernizacji twierdzy Kołobrzeg w latach 1832-1836. Stanowiła kolejną ogniwą fortyfikacji obrony portu. Część murowana zbudowana jest na planie dwóch połączonych kół - większego i mniejszego. W ścianach ze wszystkich stron rozmieszczone są otwory strzelnicze dla broni strzeleckiej i artylerii. Cała budowla dawniej przykryta była ziemią. Reduta otoczona była wałem ziemnym i fosą. W wale wykonano murowane pomieszczenie magazynowe.

54°10'36"N 15°33'36"E | na mapie:B

Kołobrzeg Na przekór falom i piratom (54°11'17''N / 15°33'22''E)

Po raz pierwszy światło kołobrzesckiej latarni zapalono w 1666 r. Ogień pojawiał się na niej tylko wtedy, gdy jakiś statek zbliżał się do portu. Ponieważ miasto było szczególnie narażone na napady morskich rabusiów, u ujścia Parsęty do morza zbudowano warownię, która broniła portu. W 1899 r. obok kołobrzesckiej twierdzy powstała stacja pilotów z 25-metrową wieżą latarni. Czerwone charakterystyczne światło miało wówczas zasięg około 8 mil morskich. W 1909 r. kołobrzescką latarnię przebudowano, nadając jej nową masywną sylwetkę. W marcu 1945 r. wysadzili ją wycofujący się Niemcy. Latarnię

odbudowano w nowym miejscu, na platformie starego fortu. Ponieważ do zaprawy użyto piasku z plaży, na wewnętrznym tynku wieży widać dziś potężne wykwitły solne. W 1981 r. przeprowadzono kapitalny remont, przystosowując obiekt do potrzeb licznie odwiedzających go turystów.

Warto wiedzieć, że kołobrzeska latarnia znalazła się w herbie pochodzącej z Pomorza rodziny Kolbergów, którym szlachectwo nadano w okresie istnienia Królestwa Polskiego w 1829 r. Najślynniejszy polski etnograf, Oskar Kolberg, wbrew Niemcom przypisującym mu germańskie pochodzenie, swoje słowiańskie korzenie wywodził właśnie od Kołobrzegu, który po niemiecku nazywał się Kolberg.

54°11'11"N 15°33'15"E | na mapie:D

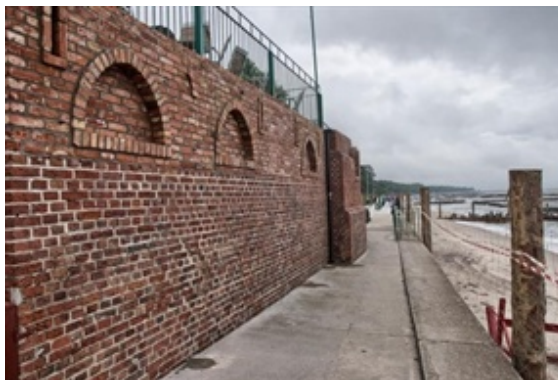

Kołobrzeg Kamienny Szaniec

Powstał w czasie ostatniej modernizacji twierdzy kołobrzeskiej w latach 1832-1836. Wraz z Fortem Wilczym (obecnie amfiteatr) stanowił wysuniętą wschodnią rubież obrony blokującą dostęp do portu. Mógł też zwalczać okręty zbliżające się do portu. Niemiecka nazwa „Waldenfelsschanze” upamiętnia kpt. Karola W. E. Waldenfelsa, który w 1807 r. poległ w pobliskim Fortcie Wilczym. Szaniec składał się z wału ziemnego z kazamatami i fosy. Wejście znajdowało się od strony zachodniej. Natomiast od strony morza obiekt

zabezpieczony był wałem z głazów, stąd polska nazwa Kamienny Szaniec. Po likwidacji twierdzy, od 1887 r. dawny szaniec pełnił funkcję rekreacyjno-gastronomiczną i był celem spacerów kuracjuszy kołobrzeskiego uzdrowiska. Wewnątrz szanca zbudowano restaurację ogrodową, a na wysokim wale od strony morza kawiarnię w formie szklanej werandy. W czasie walk w marcu 1945 r. wszystko zostało zniszczone.

54°11'16"N 15°35'30"E | na mapie:E

Kołobrzeg Amfiteatr

Fort Wilczy zaprojektowany został w 1807 roku w celu ochrony portu kołobrzeskiego od wschodu. W latach 1832-1836 fort przeszedł gruntowną modernizację. W 1925 roku obiekt przebudowano na amfiteatr. Po II wojnie światowej, do połowy lat 50-tych XX wieku, fort był w rękach Wojska Polskiego. Później ponownie przekształcono go na amfiteatr. W latach 1968-1991 odbywały się tutaj Festiwale Piosenki Żołnierskiej.

54°11'05"N 15°35'38"E | na mapie:F

Kołobrzeg

Pomnik Sanitariuszki

Pomnik Sanitariuszki, wykonany z brązu przez Adolfa Cogiela, znajduje się w części uzdrowiskowej miasta, przy ul. Gen. Sikorskiego. Został uroczystie odsłonięty w dniu 13 lipca 1980 roku. Pomnik powstał w hołdzie kobietom sanitariuszkom niosącym pomoc na polach bitewnych II wojny światowej. Przedstawia on umundurowaną sanitariuszkę udzielającą pomocy rannemu żołnierzowi.

54°11'04"N 15°34'34"E | na mapie:G

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): fot. WWAT, theguru, theguru, , theguru, BogdanP, BogdanP, WWAT

Trasa dodana przez: theguru

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
sobota 24 sierpnia 2024 19:26:59

Koło Brzeg Francuzi nad Parsętą

W czasie wojny prusko-francuskiej 1870-1871 r. w Koło Brzegu, na Wyspie Solnej znajdował się obóz jeniecki. Spośród kilku tysięcy osadzonych tu Francuzów 180 zmarło w wyniku szerzących się chorób. Chowano ich tuż nad Parsętą, na jej prawym brzegu, poza zasięgiem ówczesnych fortyfikacji miejskich. Mały cmentarzyk zachował się do dzisiaj. Przypomina miejski skwer, nie ma na nim nagrobków. Pośrodku, w otoczeniu kwiatnych rabat w kolorach niebieskim, białym i czerwonym, leży kamienna tablica z francuskim napisem poświęcona pamięci zmarłych, ufundowana przez kolegów z jenieckiej niedoli. Staraniem obecnych gospodarzy Koło Brzegu ustawiono drugą tablicę z polskim tłumaczeniem oryginalnej inskrypcji. Cmentarz znajduje się w centrum miasta, pomiędzy bulwarem nad Parsętą a ul. Frankowskiego.

54°10'41"N 15°34'03"E | na mapie:H